

0021

ਬਾਵਾਸਤਿਆਪਲ ਸਿੰਘ-ਕੈਦੀ

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ

16 ਦਸੰਬਰ, 1964

ਬਣੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)-5. 41 ਏਅਰ-ਥੇਰ 'ਤੇ essen-ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਲੋਟਲ ਦੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਦੇ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਰਿਸੀਵਰ ਨੂੰ ਰਾਊਟਰ ਮਿਸ 1964 ਤੋਂ rmoured ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਦਸੰਬਰ, 16.

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਇਸਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸੰਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੈਚਲਿਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੁਲਟ, 1 ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਪੰਨੂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਵਰੀ, 1963 ਵਿਚ, ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ. ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਮਿਤੀ 11 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਸਿਵਲ ਵਾਟ ਨੰ. 1963 ਦੀ 734-ਡੀ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (XI of 1922)-541- ਆਊਸੀ-ਈਥਰ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਬੀਵਰ ਕਮ ਲਾਸ ਦੇ ਬ੍ਰੀਨਜ਼ ਦੇ ਰਿਸੀਵਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸੰਬਰ, 16 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਡ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਹੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਿਕਵਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਰਸੋਸ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਤਾਸ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਾਚ ਰੀਸੀਨਰ ਅਤੇ ਹਾਨ ਤੋਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕੇਵੇਬਲ ਪਿੰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪੇਰੇਨ ਤੋਂ ਰਿਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਾਚ ਮੁਨਾਫੇ ਰੀਸੀਵੇਲੀ ਸਬ-ਸੇਸ਼ਨ (2) ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿਭਾਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਭਲੇ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਡਿੱਟ ਮੈਨਮੈਂਟ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਰਪਟ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟਾਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ (VOL. XVIII-(2)

(2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਓਪਰੇਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਫੇਰਨ ਹਾਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੋਜ਼ਟਵਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸੇਵ ਫਰੂਆਨ ਹਾਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਕੋਰਸ। ਸਬ-ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਸਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਮ ਤੋਂ ਟੈਸ ਨੂੰ ਮੂਵਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਓਵਰੀ ਫਰੈਂਚ ਵੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰੀਸੀਵਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰੇਡਰ ਸਬਸੈਕਟਨ (1) ਸੋਵੀਟ ਜਾਂ ਰੇਵਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਨੂਮਸਟਾਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੈਨ ਤੋਂ ਵਰਮੇਟਨ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੱਕਾ ਦੇ ਕੱਟਣ ਦੇ ਆਰਟੀਡਜ਼ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਰਿਪੋਂਡੇਰਸ ਦਾ ਅੜਿੱਕਾ ਆਰਡਰ ਕੁਸ਼ਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਸਪੋਂਡੇਨਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਮਪੈਨਲ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਧਮਕੀ ਭਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਪੈਟਮਰ ਨੂੰ ਟਿਊਲਿੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਰੈਚੈਫ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਮੀ ਟੂ ਲੈਂਡਸ਼ਿਪ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪੇਗਨਡ ਐਂਡਰਜ਼ ਦੇ ਆਈਪੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੋਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ

ਆਰ ਐਸ ਨਬੀਲਾ ਅਤੇ ਕੇਸੀ ਵੋਹਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਹੈਬਡੇਲ ਹਰੇਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ

ਪੰਡਿਤ, 3-ਇਹ ਰਾਵਾ ਸਤਿਆ ਪਾਲ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ. ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਰਿਕਵਰੀ ਅਫਸਰ, ਦਿੱਲੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਾ ਕਿ ਰਿਸੀਵਰ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਵਾ ਪਰਦੁੱਮਣ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਫਰਮ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

21 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ, ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ, ਬਾਵਾ ਪਥੁਮਣ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, ਡਾ. ਮੇਹਰ ਚੰਦ ਮਹਾਜਨ ਦੀ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਮਿਤੀ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਫਰਮ ਦਾ 1 ਜਨਵਰੀ 1956 ਤੋਂ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਫਰਮ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਬਾਵਾ ਮਹਾਰਾਜ ਸਿੰਘ ਹੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਗੋਲਾ ਬਾਰੂਦ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਭਾਈਵਾਲੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਕੋਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 26-ਏ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਿਛਲੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਰਿਸੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਬਾਵਾ ਮਹਾਰਾਜ ਸਿੰਘ, ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਫਰਮ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ (ਐਫ.ਏ.ਓ. 67-ਬੀ) ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਸੀਵਰ ਸਤੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਬਾਵਾ ਗੋਸਾਈਂ ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਰਾਜ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 16 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਖੁਦ ਰਿਸੀਵਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਹੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ FAO ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 1,80,000। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 21 ਦਸੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਕੜੇ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। 18,983.93 ਉਸ ਦਿਨ ਪੂੰਜੀ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ 31 ਦਸੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਏ ਸਾਲ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਲਾਭ ਰੁਪਏ ਹੋ ਗਿਆ। 1,01,393.71 31 ਨੂੰ ਰਿਸੀਵਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਵਧਾਓ। ਦਸੰਬਰ, 1959, ਰੁਪਏ ਸੀ. 1,20,377.64 ਪੈਸੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਡੈਬਿਟ ਬੈਲੇਂਸ MCE ਸੀ। 28,051.87 ਪੈਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ, ਜੋ ਕਿ 31 ਦਸੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸੀ।

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ (VOL. XVHI-(2))

ਹਵਾ ਪੰਤ ਸੱਤਿਆ ਰੁ. 92,125.77 ਪੈਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਤੋਂ 31 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਦੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ, ਦਿੱਲੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ.

ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਅੱਠ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੰਦ ਰਿਹਾ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫਰਮ ਨੇ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਲਾਭ ਕਮਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਰਮ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਰਿਸੀਵਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਸੀ, ਬਾਵਾ ਸੱਤਿਆ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੀਬ 3 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪਈ ਹੈ। 31 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਰਿਸੀਵਰ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ। ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਹੈ।, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਐਡਵਾਂਸ ਟੈਕਸ 23-ਬੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ 31 ਦਸੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਏ ਸਾਲ ਲਈ ਅਡਵਾਂਸ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ 1,200 ਰੁਪਏ ਵੀ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਕਮਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਅਤੇ ਮਾਰਚ, 1960 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਜੋਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 6 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਐਗਿਸਟ, 1963 ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਰਿਸੀਵਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1, ਹਾਲਾਂਕਿ, 31 ਅਗਸਤ, 1963 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1963-64 ਲਈ ਐਡਵਾਂਸ ਟੈਕਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਭੁਗਤਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਿਰਫ ਫਰਮ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਇਨਕਮਟੈਕਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਿਆ ਮਿਤੀ 3 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਵੱਲੋਂ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ

17 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ

ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀ

ਰਿਕਵਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ 16 ਸਤੰਬਰ, ਕੱਚਾ ਸੂਰਿਆ 1963 ਨੂੰ ਕਿਸਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ

ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 1960 ਦੇ ਪੈਨਨਲੀ ਲੂਬਲ ਐਕਸ ਅਲਾ ਪੈਰਾਫਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰੇ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਾਉਂਟ ਦਾ ਟੈਟ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਟਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰੋਪੋਨੈਂਟਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 21-11 ਦੇ ਐੱਨ. ਇਨਕਮ ਇਨ ਐਕਟ, 1922, ਬੈਟ ਅੰਤਲੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਬੋ ਦੀ ਰੱਸੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ 1922 ਦੀ ਆਮਦਨੀ 1922 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰਿਸੀਵਰ 'ਤੇ ਫਰੇਨ ਟੋਕਾ ਡੋਮਾਂਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟਾਇਸ ਐਮ ਮੇਬਲਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ

ਇਹ ਆਰਟ ਪੇਸਟਮ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਨੂੰ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਸ਼ਮਸ਼ੋਰ ਬਹਾਤੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੇਵਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਵਾਲ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਇੱਥੇ ਪੈਲੇਟਲ 1 ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਸੀ। 14 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਵਾ ਤੋਂ ਵਾਈਥਰ ਹੈਦਰ ਇਨ ਦ ਟਾਸ ਇਸ ਉੱਤੇ ਰੇਸਮਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੋਸਟੈਂਟ ਕੇਅਰ ਵਿੱਚ ਦਿਰੜਤਾ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਫੋਰਟ ਨੂੰ ਕੋਰਟ ਰਮ ਬਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਟੇਸ ਥੈਰੇਪੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉੱਡੇ ਲੇ ਫੈਸਲਾ ਐਡ ਵਿੱਚ ਥਾਈ ਸੀ (11 ਦਾ 19223 ਥਰਜ਼ ਆਫ ਐਕਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਜੋ ਕੋਰ ਵੇਡਜ਼, ਐਡਰੀਨਾਮ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਟਰੱਸਟੀ (ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਨਸੇਨ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣਾ ਜੋ ਵੀ ਉਸਦਾ ਅਹੁਦਾ ਜੋ ਮਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਦਾ ਹੈ) ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧੀਨ, ਜਾਂ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਵਿੰਗ ਕੀ ਹੈ, ਕੀ ਤੀਬਰਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਟਰੱਸਟੀ ਅਤੇ ਮਾਈ ਡੈਂਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਖ ਐਕਟ, 1913 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ, ਸਾਰੇ ਟੈਟ ਚੈਲ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਵਾਹ ਦੇ ਹਰੇਕ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਅਡੋਰ ਜੀਮੈਂਟ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਟੈਟੀ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਨੇਜਰ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਲੈਂਸਰ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਕੰਧ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਰਕਮ ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨੱਚ ਆਮਦਨ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਗਣ ਡਬਲਯੂ ਮੋਮਾਲਬਿਕ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ

(7) ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਨ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਫਰੰਚ ਵਿਅਕਤੀ।

ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟੈਕਸ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਪੈਨਨ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ i ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ

ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

VOL, XVINCIJ ਇੰਡੀਅਨ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਸ 27

ਉਸ ਤੋਂ ਟਾਸ, ਭਾਵੇਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਬਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਵਸੂਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਹੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਪਾਲ ਸਿੰਘ

ਸ਼ਬਦ, ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਦੋ ਕੋਰਸ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ। ਏਬੀ ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਗੰਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਟੈਟ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅੱਧਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਟੈਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਪਾਂਡੇ ਤੋਂ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਸ਼ੀਵਰ 'ਤੇ ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। , ਪਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੁੱਠੀ ਵਿੱਚ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। *coumes* ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਲ. ਦੂਸਰਾ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਹਾਨੁਸ਼ ਰਾਮਵਰੂਪ ਦਰਵ ਸੋਫਰ (1) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਿਹਾਰ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਇਨਪੋਰ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1948 ਦਾ 12) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਪਗ ਸਮਾਨ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਐਸ.

"ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਰਿਸ਼ੀਵਰ, ਕਾਮਨ ਮੈਨੇਜਰ, ਜਾਂ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਟਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਟਾਈਮਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਟੈਕਸ।"

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬੰਬੇ ਬਨਾਮ ਮਨੀ ਲਾਲ ਧੰਤ (2), ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਅਲ ਸਫਾ 886 ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਟਰੱਸਟੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟਰੱਸਟ-ਡੂਡ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹਾਈਕੋਰਟ ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਟਰੱਸਟਾਂ ਨੇ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਤੀਜਾ, ਬੰਬਈ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਾਂਡਰ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਕੇਲਾ ਜੇਠਾਲਾਲ ਵਿਤਿਆ ਅਤੇ ਅਥੋਰਨ (3), ਚਾਗਲਾ ਸੀ.ਜੇ. ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਅਤੇ S. T. Deai J, ਨੇ ਇਸ ਮੂਲ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 41, ਅਤੇ ਜੋ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗਣੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਧਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟਾਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਵਿੱਚ, ਪੀ.ਬੀ. ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ, ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 41(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ

ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਕੇਵਲ, ਕਾਲਪਨਿਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਅਸਲ ਐਮਸੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੈਫੀਆਤੀਨ ਅਲੀਮੁਹੰਮਦ V. ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਬੰਬੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (5), ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਟਰੱਸਟੀ, ਨਾਗੋਰ ਦੁਰਗਾ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (6) ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਜੇ. ਐਨ. ਏ. ਹੋਬਜ਼ ਵੀ. ਡਿਕਵਿਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਬਣ-ਟੈਕਸ, ਕੂਰਗ (7) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਇੱਕ ਰਜ਼ਾਕ ਕਮਿਊਨੀਸ਼ਨਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੋਂਗਾ (8), ਅਤੇ ਐਸ.ਸੀ. ਮਜ਼ਮਦਾਰ, ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉਤੀਸਾ (9) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। ਸੈਫੂਦੀਨ ਅਲਮੋਹਮਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਚਾਗਲਾ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਤੇਂਡੋਲਕਰ ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਤੱਥ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਸੀਵਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਰਿਸੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੌਣ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਮਾਲਕ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਅਸਹਿਯੋਗੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ 'ਸਰਪ੍ਰਸਤ' ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਧਾਰਾ 40, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੇਸ ਲਗਾਉਣਾ ਉਸਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਆਮ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭਪਾਤਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 41(2), ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਮਕੋਮ ਵਿੱਚ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜੇ. ਐਨ. ਏ. ਹੋਬ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਸੂਰ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਮਾਪ ਕਈ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੈ। . ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਏ. ਰਜ਼ਾਕ ਦੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਵਿੱਚ ਐਸ.ਸੀ. ਮਜ਼ਮਦਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਰਿਸੀਵਰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਰਿਸੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਕੱਲੇ ਰਿਸੀਵਰ 'ਤੇ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ

ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਰਿਸੀਵਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 41(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 19 (1) (1) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। 1) ਅਤੇ (ਜੀ) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਸੀ।

ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿਖਾਇਆ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL. XVIII-(2)]

30 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਦੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਨੰਬਰ (VI) ਵਿੱਚ ਪੰਡਿਤਜੇ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14, 19 ਅਤੇ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਬਦੁਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਦਾਉਦ ਮਾਰਜੂਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (11) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਜਿੱਥੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 (1) ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 19(1)(ਜੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸਤਰ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਆਪਹੁਦਰੇਪਣ ਜਾਂ ਕਾਪਰਾਈਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਵਿਵੇਕ ਨਿਰਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਏਜੰਟ ਦੀਆਂ ਸਖਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ

ਧਾਰਾ 19(1)(ਜੀ) ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਏਜੰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਏਜੰਟ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਸਨ।

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਗੰਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਸੀ। ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਕੋ ਇਕ ਮਕਸਦ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ

ਟੈਕਸ ਬਕਾਇਆ. ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਆਈਰਿਸ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਆਮਦਨ ਰਿਸੀਵਰ ਕੋਲ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਰਿਸੀਵਰ ਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਸੀ 'ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ' ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿਸੀਵਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਸੀ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਝੂਠਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ। 1,200 ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਮੰਗ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ. 50,815>9&' ਪੈਸੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1960-61 ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।

ਵਿਭਾਗ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ (VOL. HIV-(2)

ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੰਘ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਥੋਪਣ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਇਹ ਰਕਮ ਵਸੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। . ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਈਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮਾਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਟ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 10000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 1,200 ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Manjit Kaur
Translator